

Resolució 271/2017, de 9 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 251/2017

Administració reclamada: Consell comarcal de l'Urgell.

Informació reclamada: Accés i còpies de documents de diversos expedients en l'àmbit dels serveis socials relacionats amb dues persones determinades.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial.

Resum: Atès que un dels atributs de les administracions públiques és la personalitat jurídica (en aquest sentit, i pel que fa als ajuntaments, els atribueix expressament la personalitat jurídica l'article 140 de la Constitució), cal entendre que el dret positiu vigent empara el dret dels municipis d'accés a la informació pública a mans d'altres administracions, dret que han de poder exercir de conformitat amb les previsions de l'LTAIPBG. El fet d'ostentar genèricament competències sobre una matèria, sense haver-ne assumit la seva prestació efectiva, constitueix sens dubte manifestació d'un interès municipal en relació amb les circumstàncies que es puguin donar en la prestació del servei corresponent en el seu terme municipal, i com a tal interès pot contribuir a justificar el seu dret d'accés en la ponderació pertinent, si s'escau. Tanmateix, quan hi ha en joc l'accés a dades sensibles, com és aquest cas, la seva difusió s'ha de considerar exclosa a tota administració llevat de la que en sigui competent en sentit estricte, i aquesta circumstància en aquest cas només concorre en el Consell comarcal, que és l'única Administració que ha assumit efectivament la prestació dels Serveis socials i que, per tant, n'és responsable a tots els efectes. L'Ajuntament podria, certament, assumir-los, ja que té base legal per fer-ho; però mentre no formalitzi aquesta assumpció, no n'és responsable i li mancaria per tant la legitimitat per poder accedir a informació sensible. El que es demana en el marc d'aquesta Reclamació no és l'accés a l'expedient judicial (que només hi tenen dret les parts, que ho haurien de sol·licitar a l'òrgan judicial corresponent, en el marc de la legislació processal, sense que sigui d'aplicació l'LTAIPBG), sinó a la documentació que té el Consell comarcal en relació amb aquell procés, i aquesta documentació és informació pública, l'accés a la qual es regeix per l'LTAIPBG, sense que procedeixi la intervenció, a aquests efectes, de l'autoritat judicial concernida, que només podria impedir-lo mitjançant la declaració de secret sumarial

Paraules clau: Consell comarcal. Sol·licitud d'informació interadministrativa. Silenci. Termini de reclamació. Competències municipals. Serveis socials. Límits. Dades personals sensibles. Informació judicial. Mediació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 6 de juny de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 251/2017, presentada per l'Ajuntament de Vilagrasa contra el Consell comarcal de l'Urgell, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació regulat per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

2. El 19 de gener de 2017 l'Alcalde de Vilagrassa va presentar la següent sol·licitud al Consell comarcal de l'Urgell: "L'àrea de Serveis Socials d'aqueix Consell comarcal està tramitant diferents expedients relacionats amb el senyor ---- i la senyora ----, per raó de la tramitació de la renda mínima d'inserció (PIRMI), pel procediment de prèvies 103/2016 del Jutjat de Primera Instància 2 de Cervera, per la situació de desemparament i pobresa energètica.

Atenent el que estableixen els articles 4, 13.d, 53.1.a i concordants de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), en relació amb els articles 25.b, 31.2 i 34.3 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials (LSS), pels quals queda constatada la condició d'interessat de l'Ajuntament de Vilagrassa, doncs es corresponen a expedients de Serveis Socials la gestió dels quals està atorgada a aquest Consell Comarcal per la Llei 12/2007, així com també el Consell Comarcal supleix la titularitat de la competència pròpia dels serveis socials bàsics de l'Ajuntament de Vilagrassa.

Per tot l'exposat i mitjançant el present escrit tinc a bé sol·licitar-li poder exercir el dret d'accés i obtenció de còpies dels documents continguts en els citats procediments, en tot cas respectant el principi de qualitat de la informació i confidencialitat".

3. El 10 de febrer de 2017 el President del Consell comarcal de l'Urgell dona la resposta següent a la sol·licitud anterior: "com sigui que part de la documentació sol·licitada es refereix a informes emesos pels responsables tècnics de l'àrea de serveis socials requerits en el marc del procediment judicial, us comuniquem que en data d'avui s'ha enviat un escrit a la jutgessa instructora del cas, sol·licitant la procedència de la cessió de la dita documentació".
4. El 17 de febrer de 2017 l'Alcalde de Vilagrassa s'adreça a la jutgessa a qui el Consell comarcal sol·licitava la procedència de la cessió de la documentació objecte d'aquesta Reclamació i li manifesta que si bé l'Ajuntament no ha comparegut al procediment de prèvies 103/2016, té la condició d'interessat en relació "a tots i cadascun dels expedients que tramita el Consell comarcal de l'Urgell referents a Serveis socials de persones que resideixen al municipi de Vilagrassa, doncs la competència pròpia de serveis socials és de l'Ajuntament de Vilagrassa, d'acord amb la Sentència del Tribunal Constitucional de 3 de març de 2016 i la normativa sectorial al respecte, per tant tenim dret d'accés a tots els expedients que afecten al municipi de Vilagrassa i no és necessari justificar-ne la finalitat d'acord amb l'LPAC, en relació amb l'LTAIPBG, concretament a l'article 26.2 quan es determina l'exercici del dret d'accés a la informació pública". Argumenta que l'LTAIPBG i l'LPAC han suprimit la diferent regulació tradicional del dret d'accés als expedients oberts i als tancats, invoca també el dret a la informació garantit als electes locals per l'article 164 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) i cita una publicació jurídica que justifica la consideració dels serveis socials com a competència pròpia dels municipis de Catalunya. El mateix escrit emet l'informe municipal sol·licitat pel Jutjat

en relació amb les prèvies 103/2016, sobre les gestions dutes a terme per facilitar a unes persones determinades un habitatge de lloguer social.

5. La Reclamació presentada el 6 de juny de 2017 descriu en els següents termes la informació sol·licitada: “correspon a un cas d'ocupes en el municipi de Vilagrassa, que varen causar molts problemes i alguns d'ells molt greus, com ocupar les dependències municipals i intentar coaccionar una funcionària municipal, havent de desallotjar les dependències municipals els mossos d'esquadra. Per la qual cosa es demanava còpia dels expedients (PIRMI) (AJUTS) (DASALLOTJAMENT), etc. i els informes dels tècnics de serveis socials, atenent que, a més, els ocupes es varen connectar a la xarxa d'aigua de manera fraudulenta, a la xarxa de subministrament elèctric, etc. El Consell va contestar única i exclusivament en relació al que feia referència a l'expedient de desallotjament del Jutjat, instat per la SAREB, indicant que ho comunicava al Jutjat de Cervera. Com a conseqüència d'aquesta resposta, des de l'Ajuntament es va informar al Jutjat dels nostres drets d'informació. A dia d'avui no hem rebut cap tipus de resposta del Jutjat i tampoc cap tipus d'informació del Consell comarcal de l'Urgell”. Com a fonaments jurídics de la seva pretensió invoca els articles 4, 13.d i 53.1.a LPAC, en concordança amb l'LSS i 26.2 LTAIPBG.
6. El 12 de juny de 2016 la GAIP demana al Consell comarcal de l'Urgell que designi la persona que el representarà en el procediment de mediació demanat per l'Ajuntament reclamant, que emeti un informe sobre aquesta Reclamació i que trameti còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació de la que deriva.
7. El 5 de juliol de 2017 la GAIP rep l'informe jurídic del Consell comarcal sobre aquesta Reclamació. Demana en primer lloc la seva inadmissió, ja que considera que la Reclamació s'hauria presentat fora del termini d'un mes establert per l'article 42.1 LTAIPBG; aquesta consideració es basa en el fet que la sol·licitud d'informació de la que deriva s'hauria presentat el 19 de gener, de manera que el termini per resoldre finia el 20 de febrer i, en conseqüència, la Reclamació s'hauria d'haver presentat abans del 21 de març.

Per una altra banda, i per si la GAIP no estima la causa d'inadmissió anterior, considera que les dades demanades afecten dades personals qualificades com a confidencials per l'article 9 LSS; no gensmenys, també considera que la legislació de protecció de dades admet que es puguin comunicar a altres administracions si és per a l'exercici de competències idèntiques o que versin sobre les mateixes matèries; valora que en aquest cas es pot donar una concurrència de competències de l'Ajuntament amb el Consell comarcal que arribi a justificar la cessió de les dades demanades, sempre que realment hi hagi una implicació efectiva de recursos o competències municipals. L'informe posa de manifest que amb anterioritat a la Reclamació el Consell comarcal hauria proporcionat a l'Ajuntament diversa informació sobre aquest cas i, després d'analitzar les diverses parts de la sol·licitud d'informació, conclou que:

- Pel que fa a l'expedient relatiu a la tramitació de la renda mínima d'inserció (PIRMI), no queda acreditat cap interès de l'Ajuntament de Vilagrassa, atès que no és un ajut que estigui finançat en tot o en part per recursos municipals, ni es tracta d'un procediment de la competència municipal.
 - No consta a l'àrea bàsica de serveis socials de l'Urgell que s'estigui tramitant cap expedient de desemparament de menors relacionat amb aquest cas.
 - El consell comarcal ha emès un informe de possible vulnerabilitat energètica, d'acord amb el previst a la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, però considera que l'Ajuntament no té competència per participar en la tramitació d'aquests ajuts, ni hi posa recursos, de manera que no quedaria acreditat un grau d'interès municipal que justifiqués la cessió de dades personals especialment protegides.
 - En relació amb el procediment de prèvies 103/2016, es tracta d'un procediment penal instat per un particular contra un altre particular, en el que no hi estan personats ni l'Ajuntament, ni el Consell comarcal; aquest s'hauria limitat a emetre un informe sobre la situació econòmica de la família afectada, a requeriment de la jutgessa. L'informe afecta dades personals especialment protegides i no incideix en l'exercici de competències ni en la disposició de recursos municipals, de manera que no hi ha justificació per a l'accés a aquestes dades.
8. El 6 de juliol de 2017 la GAIP rep la confirmació de què l'informe del Consell comarcal indicat a l'antecedent anterior és a mans de l'Ajuntament reclamant.
 9. El 7 de juliol de 2017, després de constatar que la denegació de la informació sol·licitada es fonamenta en la protecció de dades personals, la GAIP sol·licita un informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT), segons el previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
 10. El 27 de juliol de 2017 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que distingeix entre els diferents objectes següents de la sol·licitud d'informació presentada per l'Ajuntament:
 - a) Per una banda, el procediment de prèvies 103/2016 del Jutjat de primera instància de Cervera. L'Ajuntament demana l'informe emès pel Consell comarcal a petició del Jutjat; l'APDCAT estima justificada la denegació de l'accés, tant perquè l'Ajuntament no és part del procés penal, com perquè l'informe conté dades sensibles i especialment sensibles (comissió de delictes, situació familiar, etc.). Tanmateix, ateses les competències municipals en matèria d'habitatge, l'APDCAT considera proporcionat que l'Ajuntament sigui informat sobre el contingut d'aquest informe del Consell comarcal que reveli si es va informar als Serveis Territorials de Benestar i al Jutjat de primera instància número 2 de Cervera del rebuig dels habitatges que haurien estat oferts a la família afectada, sense donar-li accés a l'informe en qüestió.

b) Per una altra, l'expedient de la renda mínima d'inserció, l'expedient de desemparament i l'expedient de pobresa energètica. En tots aquests casos, en la mesura que la informació demanada fa referència a la intervenció dels serveis socials, hi concorreria el límit d'accés de l'article 9.2.h de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials (LSS), segons el qual "els destinataris dels serveis socials, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, tenen dret a (...) la confidencialitat de les dades i de les informacions que constin en llurs expedients, d'acord amb la legislació de protecció de dades de caràcter personal". Tot i que l'Ajuntament invoca la seva competència en matèria de serveis socials per poder accedir a aquesta informació, en la mateixa mesura que hi pot accedir el Consell comarcal, l'APDCAT considera que en realitat l'Ajuntament de Vilagrassa no ha assumit directament la prestació dels serveis socials, de manera que pròpiament no exerceix aquesta competència. Per una altra banda, el fet que l'Ajuntament participi en el finançament dels serveis socials pot justificar que pugui accedir a la informació que sigui rellevant per controlar-ne la gestió, però no semblaria que fos aquest el cas, ja que la informació demanada no sembla tenir la finalitat de controlar el cost i la gestió dels serveis socials. A més, no es pot ignorar que la informació demanada conté previsiblement dades sensibles o fins i tot molt sensibles, ateses les circumstàncies de la família afectada.

A partir de les anteriors consideracions, l'informe de l'APDCAT conclou que "la normativa de protecció de dades no permet l'accés a les Diligències prèvies 103/2016, ni a la informació continguda a l'expedient de la renda mínima d'inserció i l'expedient de pobresa energètica. No obstant això, sí que pot resultar proporcionat accedir a la informació sobre si el Consell comarcal va informar els Serveis Territorials de Benestar i el Jutjat de Primera Instància número 2 de Cervera del rebuig dels habitatges.

11. El 31 de juliol de 2017 la GAIP trasllada l'informe de l'APDCAT a l'Ajuntament reclamant.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

Concorren en aquest cas dues circumstàncies que poden dur a dubtar de l'admissibilitat de la Reclamació: el fet que la persona reclamant sigui una Administració pública, per una banda, i el fet que, segons l'Administració reclamada, la presentació de la Reclamació pugui ser extemporània.

Pel que fa al primer punt, és evident que el dret d'accés a la informació pública i, en general, la regulació de la transparència de les administracions públiques, han estat instituïts i regulats a diversos ordenaments jurídics per definir i emparar drets de les persones privades en relació amb les Administracions públiques, mentre que l'accés d'una Administració pública a informació d'una altra es regiria per la lògica de les relacions interadministratives.

Tanmateix, aquesta valoració general sobre el sentit bàsic de la institució del dret d'accés a la informació pública no s'acompanya de cap previsió normativa concreta de la que es pugui deduir que els drets reconeguts i regulats per l'LTAIPBG siguin exclusius de les persones privades. Els articles 1 i 2 LTAIPBG consideren explícitament que els titulars del dret d'accés a la informació pública són les persones, sense més precisions i el 18 de la mateixa Llei estableix que pot ser exercit tant per persones físiques a títol individual, com en representació de persones jurídiques. Atès que un dels atributs de les administracions públiques és la personalitat jurídica (en aquest sentit, i pel que fa als ajuntaments, els atribueix expressament la personalitat jurídica l'article 140 de la Constitució), caldrà concloure que el dret positiu vigent empara el dret dels municipis d'accés a la informació pública a mans d'altres administracions, dret que han de poder exercir de conformitat amb les previsions de l'LTAIPBG.

En quant a la segona qüestió, és a dir, l'al·legació del Consell comarcal segons la qual aquesta Reclamació seria extemporània, ja que s'hauria presentat un cop vençut el termini d'un mes des de la producció del silenci positiu en el procediment de sol·licitud d'informació que n'és objecte, cal recordar que en els casos de resolució presumpta per silenci administratiu els articles 122 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC) disposen que el termini per interposar recurs d'alçada o de reposició (i cal tenir en compte que el règim jurídic dels recursos administratius és d'aplicació supletòria a les reclamacions davant la GAIP) contra resolucions produïdes per silenci administratiu roman obert indefinidament a partir de la data en què s'ha produït el silenci administratiu; aquesta mateixa interpretació ha estat feta unànimement per la jurisprudència anterior a l'LPAC. Per tant, no es pot admetre aquesta causa d'inadmissibilitat al·legada pel Consell Comarcal.

Ateses les consideracions anteriors i vist que aquesta Reclamació compleix els requisits d'admissibilitat establerts per la normativa aplicable, procedeix la seva admissió a tràmit.

2. Valoració dels límits que concorren en el cas

Tal com assenyala l'informe de l'APDCAT (antecedent 10), la informació demanada per l'Ajuntament de Vilagrassa conté amb tota probabilitat dades sensibles de la família que és objecte dels expedients sol·licitats. A tenor de les referències que hi ha a la sol·licitud d'informació i a l'informe del Consell comarcal, es tractaria presumptament d'una família en situació de vulnerabilitat i l'eventual difusió de les dades contingudes als expedients sol·licitats pot contribuir a la seva estigmatització.

A més, atès que la documentació demanada hauria estat elaborada pels Serveis socials del Consell comarcal, o amb intervenció d'ells, hi concorre el límit d'accés de l'article 9.2.h LSS, segons el qual "els destinataris dels serveis socials, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, tenen dret a (...) la confidencialitat de les dades i de les informacions que constin en llurs expedients, d'acord amb la legislació de protecció de dades de caràcter personal"; aquesta previsió legal específica té la condició

formal de límit legal a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, per la remissió que fa l'article 21.2 LTAIPBG a la protecció que una norma amb rang de llei pot fer respecta a determinada informació. A la vista d'aquests preceptes legals caldria concloure que els destinataris dels serveis socials (en aquest cas, la família objecte de la intervenció dels Serveis socials del Consell comarcal en el marc dels expedients demanats) tenen dret a què no es difongui la informació que els afecta en aquesta qualitat.

L'Ajuntament de Vilagrassa, sense desconèixer la confidencialitat establerta per l'article 9.2.h LSS, al-lega i argumenta que les competències que legalment ostenta en matèria de serveis socials, a més de la seva contribució econòmica al seu sosteniment, el legitimen a accedir a la informació que és a mans dels Serveis socials del Consell comarcal relativa al seu municipi. És cert que tots els municipis tenen atribuïda a títol de competència pròpia la prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social (article 66.1.k TRLMRLC); així mateix, en el sistema de competències regulat pels articles 31 i 32 LSS els municipis ostenten competències en matèria de serveis socials, però els mateixos preceptes preveuen que en el cas dels municipis de menys de 20000 habitants que no estiguin en condicions d'assumir directament aquests serveis, els Consells comarcals exerceixen les competències municipals en règim de suplència. No consta en aquest cas que l'Ajuntament de Vilagrassa hagi assumit directament la prestació dels Serveis socials; de fet, de la documentació aportada a aquest procediment es desprèn el contrari, és a dir, que no l'ha assumida i, en conseqüència, que l'exerceix el Consell comarcal.

El fet d'ostentar genèricament competències sobre una matèria, sense haver-ne assumit la seva prestació efectiva, constitueix sens dubte manifestació d'un interès municipal en relació amb les circumstàncies que es puguin donar en la prestació del servei corresponent en el seu terme municipal, i com a tal interès pot contribuir a justificar el seu dret d'accés en la ponderació pertinent, si s'escau. Tanmateix, quan hi ha en joc l'accés a dades sensibles, com és aquest cas, la seva difusió s'ha de considerar exclosa a tota administració llevat de la que en sigui competent en sentit estricte, i aquesta circumstància en aquest cas només concorre en el Consell comarcal, que és l'única Administració que ha assumit efectivament la prestació dels Serveis socials i que, per tant, n'és responsable a tots els efectes. L'Ajuntament podria, certament, assumir-los, ja que té base legal per fer-ho; però mentre no formalitzi aquesta assumpció, no n'és responsable i li mancaria per tant la legitimitat per poder accedir a informació sensible.

Per una altra banda, la referència a la contribució econòmica que fa l'Ajuntament al sosteniment dels Serveis socials tampoc justificaria l'accés a la informació demanada. En part, perquè, tal com assenyala el Consell comarcal, als expedients demanats no hi hauria aportació econòmica municipal; i en part perquè, tal com assenyala l'informe de l'APDCAT, la informació demanada no té relació directa amb un eventual control de la despesa comarcal en matèria de serveis socials.

Finalment, i pel que fa a l'accés a la documentació afectada pel procés judicial de prèvis 103/2016, del Jutjat de Primera Instància 2 de Cervera, cal dir que el que es demana en el marc d'aquesta Reclamació no és l'accés a l'expedient judicial (que només hi tenen dret les parts, que ho haurien de sol·licitar a l'òrgan judicial corresponent, en el marc de la legislació processal, sense que sigui d'aplicació l'LTAIPBG), sinó a la documentació que té el Consell comarcal en relació amb aquell procés, i aquesta documentació és informació pública, l'accés a la qual es regeix per l'LTAIPBG, sense que procedeixi la intervenció, a aquests efectes, de l'autoritat judicial concernida, que només podria impedir-lo mitjançant la declaració de secret sumarial. Per tant, la difusió de la informació comarcal relacionada directament amb el procés judicial citat només pot ser limitada per la legislació de transparència (i la de serveis socials, si s'escau), essent-li d'aplicació les consideracions fetes als paràgrafs anteriors.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que procedeix desestimar la Reclamació, ja que el caràcter sensible de la informació demanada fa que hagi d'imposar-se la protecció de la seva confidencialitat. Això no treu que, d'acord amb l'informe de l'APDCAT, procedeixi donar la informació demanada en relació amb la dada concreta sobre si els Serveis Territorials de Benestar i el Jutjat de 1ª Instància número 2 de Cervera haurien estat informats del rebuig de la família afectada pels expedients demanats als habitatges que els haurien estat oferts, ja que aquesta informació, limitada a la resposta concreta de la qüestió indicada, no conté dades sensibles i la competència municipal en matèria d'habitatge (article 66.1.d TRLMRLC) palesa un evident interès municipal a accedir-hi.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 9 d'agost de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 251/2017 i declarar el dret de l'Ajuntament reclamant a què el Consell comarcal li informi sobre si els Serveis Territorials de Benestar i el Jutjat de 1ª Instància número 2 de Cervera haurien estat informats del rebuig de la família afectada pels expedients demanats als habitatges que li haurien estat oferts.
2. Desestimar la resta de la Reclamació.
3. Requerir al Consell comarcal de l'Urgell que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.
4. Convidar a l'Ajuntament reclamant que informi la GAIP sobre qualsevol incidència que es plantegi en l'execució d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 251/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 9 d'agost de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.